Pregaria.cat

Entrada

Advent 09 Preneu, Senyor ...

Advent primera setmana: Preneu, Senyor i rebeu tota la meva llibertat, la meva memòria, el meu enteniment i tota la meva voluntat, tot el que tinc i posseeixo...

Feia molta estona que eres en aquell lloc amagat, que ningú coneix, enmig del bosc, en total silenci. La quietud i l'emoció. Et preguntaves com era possible que Déu s'hagués buidat en un abaixament tan total. Cada plana de l'evangeli et presentava un Jesús humil, proper als més pobres i malalts, centrat del tot en els altres... i era aquest el nostre Déu? Un Déu que en Jesús es buida absolutament fins a prendre la condició d'esclau, de forma que semblava un qualsevol ... i morir com un malfactor clavat a la creu. Com és possible? Però que li ha passat a Déu?

Les llàgrimes una a una anaven caient pel teu rostre. No era un plor normal. Era com un aroma, una neteja del cor, un tot d'admiració i amor. Ja gairebé no pensaves, els sentiments havien envaït el teu ésser. I seguies en... com és possible que Déu s'hagi abaixat tant !!!

Va ser al cap d'una estona, quan la pau serena ja et dominava que et va venir a la memòria aquella pregària de Sant Ignasi dels darrers exercicis espirituals a la Cova de Manresa. Feia dos anys, quan encara estaves acabant la carrera.

Com que ningú et veia, sinó només Ell, et vas abraçar a aquell arbre gran que tantes coses et suggeria i des del fons del cor li deies a Jesús: *Preneu, Senyor, i rebeu, tota la meva llibertat....*

El primer pas cap al Nadal és un oferiment a Déu del que som i tenim. Un oferiment humil, doncs prou que sabem de la nostra terrissa. Però un oferiment absolut, com l'amor. És la resposta al total abaixament de Déu. No valen parcialitats, divisions, fragments... no.. TOT (llibertat, memòria, enteniment, voluntat: tot el que tinc i posseeixo....).

No li donis al Senyor un regal de Nadal... regala't tu. Tot tu, Tota tu. S'ho mereix.

Jesús Renau sj.